

Τουρκαλβανός.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

(Συνέχεια. "Ιδε φυλλάδ. ΡΙΔ").

—ο—

XC.

Καλόγερον τὸν Σεραφίμιν αἱ Τούρκοι τὸν παράδειπνον
Σὲ μοναστῆρι ἀσκήτευε τὸ λένε τῆς Κορώνεις.
Εἰς κυπαρίσσινον κλαδὸν τὸν πρέμασσεν τὸν δόλιον.
Καὶ εἰς κλαδὸν ἔραθικε, τὸ κυπαρίσσιον ἀνθίζει,
Χλωρὴ εἶναι ἡ βῆμα του, χλωρὴ καὶ ἡ κερυφὴ του.
Τοῦ βῆξαν τὸ κεφάλι του μὲν δὲλλα ληστῶν κεφαλιά.
Τζεπάνης στὸν ἀρένην του στὰ Γρίκκαλα πηγαίνει
Ἄχοιμπρο ἀπὸ τὸν αύρανὸν φῶς στὰ κεφάλια βλέπει
Τὸ εἶπε στὸν ἀφέντη του καὶ αὐτὸς τοῦ εἶπε σύρε,
Κεφαλή που εἴρης λαμπερόν στὴν ἐκκλησιὰν καὶ φέρης.

Τὴν νύττα πάγει, ἐκδόησε, βλέπει τὸ φῶς τὸ ἕστο.
Κατὰ μασῆς ἡ κεφαλὴ τοῦ Σεραφίμιν φωτίζει.
Ξημόνει στὰ πολλὰ μελλῖα καὶ πέρνει τὸ κεφάλι.
Γρανίτζαροι τὸν ἀπαγτοῦν θέλουν νὰ τοῦ τὸ πάρουν.
Τρέχει αὐτὸς τὸν κυνηγούν απὸ Σαλαμίνας ἀφθάσαν.
Εἰς τὸ ποτάμι πέταξε τζιστάνης τὸ κεφάλι.
Γυρίζει στὸν ἀφέντη του, λέγει τὸ κέμωμά του.
Οἱ δύο πηγαίνουν διὰ νυκτὸς στὸ σιγαλὸ ποτάμι.
Εἴδεν λαμπάδα απὰ νερὰ καὶ τὸ κεφάλι εὑρῆκαν.
Στὸ Ντούσκο απὸ Ἀσπροπόταμο στὴν ἐκκλησιὰ τὸ θέσον.
Οἱ Ἀγραφιῶταις ἀρχοντες καὶ αὐτοὶ στὴν Ησέλιν στέλνουν.
Τὸ ζήτησαν τὸ πήρανε, τόχουνε στὴν Κορώνα.
Καὶ τὸ πανηγυρίζουνε σὲ λαρά του ἀγίου.
Οἱ δύο οἱ Γρανίτζαροι εἶναι ζωγραφισμένοι,
Στὸ ἄγιο τὸ χόνισμα μετέ μὲ τὸν τζαπάνι.
Ἀπὸ πανούσλας ὁ ἄγιος γχώρωις, χωριά λατρεύει
Μὲ τὰ κεράκια τὴν Βαρεῖ καὶ τὴν πατεὶ στὰ πύδια.

—ο—